

Šis dokuments ir tikai informatīvs, un tam nav juridiska spēka. Eiropas Savienības iestādes neatbild par tā saturu. Attiecīgo tiesību aktu un to preambulu autentiskās versijas ir publicētas Eiropas Savienības "Oficiālajā Vēstnesī" un ir pieejamas datubāzē "Eur-Lex". Šie oficiāli spēkā esošie dokumenti ir tieši pieejami, noklikšķinot uz šajā dokumentā iegultajām saitēm

► B   **EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2014/94/ES**
(2014. gada 22. oktobris)
par alternatīvo degvielu infrastruktūras ieviešanu
(Dokuments attiecas uz EEZ)
(OV L 307, 28.10.2014., 1. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
► <u>M1</u>	Komisijas Deleģētā regula (ES) 2018/674 (2017. gada 17. novembris)	L 114	1	4.5.2018.
► <u>M2</u>	Komisijas Deleģētā regula (ES) 2019/1745 (2019. gada 13. augusts)	L 268	1	22.10.2019.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA
2014/94/ES

(2014. gada 22. oktobris)

par alternatīvo degvielu infrastruktūras ieviešanu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

1. pants

Priekšmets

Ar šo direktīvu izveido vienotu pasākumu sistēmu alternatīvo degvielu infrastruktūras ieviešanai Savienībā, lai līdz minimumam samazinātu transporta atkarību no naftas un mazinātu transporta ietekmi uz vidi. Ar šo direktīvu nosaka minimālās prasības alternatīvo degvielu infrastruktūras, tostarp elektrotransportlīdzekļu uzlādes punktu un dabasgāzes (*LNG* un *CNG*) un ūdeņraža uzpildes punktu, izbūvei, kuras īstenojamas ar dalībvalstu valsts politikas regulējumu, kā arī kopējas tehniskās specifikācijas attiecībā uz šādiem uzlādes un uzpildes punktiem, un prasības attiecībā uz lietotāju informēšanu.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “alternatīvās degvielas” ir degvielas vai enerģijas avoti, ar kuriem vismaz daļēji aizvieto fosilās naftas avotus transportlīdzekļu apgādē ar enerģiju un kuriem ir potenciāls veicināt transporta dekarbonizāciju un uzlabot transporta nozares ekoloģiskos rādītājus. Tās *inter alia* ietver:
  - elektrību,
  - ūdeņradi,
  - biodegvielas, kā definēts Direktīvas 2009/28/EK 2. panta i) punktā,
  - sintētiskās un parafīna degvielas,
  - dabasgāzi, tostarp biometānu, gāzveida agregātstāvoklī (saspīstā dabasgāze (*CNG*)) un šķidrā agregātstāvoklī (sašķīdrinātā dabasgāze (*LNG*)) un
  - sašķīdrināto naftas gāzi (*LPG*);
- 2) “elektrotransportlīdzeklis” ir mehānisks transportlīdzeklis, kurš aprīkots ar spēka piedziņu, kas ietver vismaz vienu neperiferālu elektrisku mehānismu kā enerģijas pārveidotāju ar elektrisku uzlādējamu enerģijas uzkrāšanas sistēmu, kuru iespējams uzlādēt ārēji;
- 3) “uzlādes punkts” ir saskarne, kas spēj vienā reizē uzlādēt vienu elektrotransportlīdzekli vai spēj vienā reizē apmainīt akumulatoru vienam elektrotransportlīdzeklī;

▼B

- 4) “parastas jaudas uzlādes punkts” ir uzlādes punkts, ar kuru elektrotransportlīdzeklim var nodrošināt elektropadevi ar jaudu, kas ir mazāka par vai vienāda ar 22 kW, izņemot ierīces, kuru jauda ir mazāka par vai vienāda ar 3,7 kW un kuras ir uzstādītas privātās mājsaimniecībās, vai kuru galvenais pielietojums nav elektrotransportlīdzekļu uzlādēšana un kuras nav publiski pieejamas;
- 5) “lieljaudas uzlādes punkts” ir uzlādes punkts, ar kuru elektrotransportlīdzeklim var nodrošināt elektropadevi ar jaudu, kas ir lielāka par 22 kW;
- 6) “krasta elektropadeve” ir krasta elektroenerģijas nodrošināšana jūras kuģiem vai iekšzemes ūdensceļu kuģiem piestātnē, izmantojot standartizētu saskarni;
- 7) “publiski pieejams uzlādes vai uzpildes punkts” ir uzlādes vai uzpildes punkts apgādei ar alternatīvu degvielu, kuram lietotāji visā Savienībā var piekļūt nediskriminējošā veidā. Nediskriminējoša piekļuve var ietvert dažādus autentifikācijas, izmantošanas un maksāšanas nosacījumus;
- 8) “uzpildes punkts” ir uzpildes iekārta jebkādas degvielas, izņemot *LNG*, nodrošināšanai, izmantojot fiksētu vai pārvietojamu aprīkojumu;
- 9) “*LNG* uzpildes punkts” ir uzpildes iekārta *LNG* nodrošināšanai, kas sastāv vai nu no fiksēta, vai pārvietojama aprīkojuma, iekārtas atklātos ūdeņos vai citas sistēmas.

*3. pants***Valsts politikas regulējums**

1. Katra dalībvalsts pieņem valsts politikas regulējumu alternatīvo degvielu tirgus attīstībai transporta nozarē un attiecīgās infrastruktūras ieviešanai. Tajā iekļauj vismaz šādus elementus:

- novērtējumu par pašreizējo situāciju tirgū attiecībā uz alternatīvajām degvielām transporta nozarē un tā turpmāko attīstību, tostarp, ņemot vērā arī iespējas minētās degvielas izmantot vienlaikus un kombinēti, un par alternatīvo degvielu infrastruktūras attīstību, apsverot – ja iespējams – pārrobežu nepārtrauktību,
- valsts uzdevumus un mērķus attiecībā uz alternatīvo degvielu infrastruktūras ieviešanu – atbilstīgi 4. panta 1. punktam, 4. panta 3. punktam, 4. panta 5. punktam, 6. panta 1. punktam, 6. panta 2. punktam, 6. panta 3. punktam, 6. panta 4. punktam, 6. panta 6. punktam, 6. panta 7. punktam, 6. panta 8. punktam un attiecīgā gadījumā 5. panta 1. punktam. Minētos valsts uzdevumus un mērķus nosaka un var pārskatīt, pamatojoties uz valsts, reģionāla vai Savienības mēroga pieprasījuma novērtējumu, vienlaikus nodrošinot šajā direktīvā izklāstīto minimālo infrastruktūras prasību ievērošanu,
- pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka valsts politikas regulējumā ietvertie valsts uzdevumi un mērķi tiek sasniegti,
- pasākumus, ar kuriem var veicināt alternatīvo degvielu infrastruktūras ieviešanu sabiedriskā transporta pakalpojumos,

▼B

- to pilsētu/pieliepilsētu aglomerāciju un citu blīvi apdzīvotu teritoriju un tīklu izraudzīšanos, kuras atbilstoši tirgus vajadzībām jāaprīko ar publiski pieejamiem uzpildes punktiem saskaņā ar 4. panta 1. punktu,
  - to pilsētu/pieliepilsētu aglomerāciju un citu blīvi apdzīvotu teritoriju un tīklu izraudzīšanos, kuras atbilstoši tirgus vajadzībām jāaprīko ar *CNG* uzpildes punktiem saskaņā ar 6. panta 7. punktu,
  - novērtējumu par *LNG* uzpildes punktu uzstādīšanas nepieciešamību ostās, kas ir ārpus *TEN-T* pamattīkla,
  - izvērtējumu par to, vai lidostās ir jāierīko elektropadeve, ko izmantotu stacionētas lidmašīnas.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka valsts politikas regulējumā tiek ņemtas vērā to teritorijās esošo dažādo transporta veidu vajadzības, tostarp to transporta veidu vajadzības, kuriem ir pieejamas tikai nedaudzas alternatīvas fosilajām degvielām.
  3. Valsts politikas regulējumā vajadzības gadījumā ņem vērā reģionālo un vietējo iestāžu intereses, kā arī attiecīgo ieinteresēto personu intereses.
  4. Vajadzības gadījumā dalībvalstis sadarbojas, konsultējoties vai izmantojot kopīgus politikas regulējumus, lai nodrošinātu, ka pasākumi, kas vajadzīgi šīs direktīvas mērķu sasniegšanai, ir saskaņoti un koordinēti.
  5. Pasākumus alternatīvo degvielu infrastruktūras atbalstam īsteno saskaņā ar LESD ietvertajiem noteikumiem par valsts atbalstu.
  6. Valsts politikas regulējums atbilst spēkā esošajiem Savienības vides un klimata aizsardzības tiesību aktiem.
  7. Dalībvalstis savu valsts politikas regulējumu paziņo Komisijai līdz 2016. gada 18. novembrim.
  8. Balstoties uz valsts politikas regulējumiem, Komisija publicē un regulāri atjaunina informāciju par valsts uzdevumiem un mērķiem, ko katra dalībvalsts iesniegusi attiecībā uz:
    - publiski pieejamo uzlādes punktu skaitu,
    - *LNG* uzpildes punktiem jūras un iekšzemes ostās,
    - publiski pieejamajiem *LNG* uzpildes punktiem, kas paredzēti mehāniskajiem transportlīdzekļiem,
    - publiski pieejamajiem *CNG* uzpildes punktiem, kas paredzēti mehāniskajiem transportlīdzekļiem.

Attiecīgos gadījumos publicē arī šādu informāciju attiecībā uz:

▼B

- publiski pieejamajiem ūdeņraža uzpildes punktiem,
- infrastruktūru krasta elektropadevei jūras un iekšzemes ostās,
- infrastruktūru elektropadevei stacionētām lidmašīnām.

9. Komisija palīdz dalībvalstīm ziņot par valsts politikas regulējumiem, izmantojot 10. panta 4. punktā minētās pamatnostādnes, izvērtē valsts politikas regulējumu saskaņotību Savienības līmenī un palīdz dalībvalstīm sadarbības procesā, kas paredzēts šā panta 4. punktā.

*4. pants***Elektropadeve transportam**

1. Dalībvalstis ar savu valsts politikas regulējumu nodrošina, ka līdz 2020. gada 31. decembrim tiek izveidots atbilstošs skaits publiski pieejamu uzlādes punktu, lai panāktu, ka elektrotransportlīdzekļi var cirkulēt vismaz pilsētu/piepilsētu aglomerācijās un citās blīvi apdzīvotās vietās, un attiecīgos gadījumos dalībvalstu noteiktos tīklos. Šādu uzlādes punktu skaitu nosaka, *inter alia* ņemot vērā reģistrēto elektrotransportlīdzekļu paredzamo skaitu līdz 2020. gada beigām, kā norādīts valsts politikas regulējumos, kā arī paraugpraksi un Komisijas sniegtos ieteikumus. Attiecīgos gadījumos ņem vērā konkrētas vajadzības, kas saistītas ar publiski pieejamu uzlādes punktu uzstādīšanu sabiedriskā transporta stacijās.

2. Komisija izvērtē 1. punkta prasību piemērošanu un vajadzības gadījumā iesniedz priekšlikumu šīs direktīvas grozīšanai, ņemot vērā elektrotransportlīdzekļu tirgus attīstību, lai nodrošinātu, ka katrā dalībvalstī līdz 2025. gada 31. decembrim vismaz *TEN-T* pamattīklā, pilsētu/piepilsētu aglomerācijās un citās blīvi apdzīvotās vietās tiktu izveidots papildu skaits publiski pieejamu uzlādes punktu.

3. Dalībvalstis arī veic pasākumus sava valsts politikas regulējuma ietvaros, lai veicinātu un atvieglotu tādu uzlādes punktu ierīkošanu, kas nav publiski pieejami.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka tie parastās jaudas uzlādes punkti elektrotransportlīdzekļiem – izņemot bezvadu vai indukcijas ierīces –, kas izveidoti vai atjaunoti, sākot ar 2017. gada 18. novembri, atbilst vismaz II pielikuma 1.1. apakšpunktā noteiktajām tehniskajām specifikācijām un konkrētām drošības prasībām, kas ir spēkā valsts līmenī.

Dalībvalstis nodrošina, ka tie lieljaudas uzlādes punkti elektrotransportlīdzekļiem – izņemot bezvadu vai indukcijas ierīces –, kas izveidoti vai atjaunoti, sākot ar 2017. gada 18. novembri, atbilst vismaz II pielikuma 1.2. apakšpunktā noteiktajām tehniskajām specifikācijām.

▼B

5. Dalībvalstis nodrošina, ka valsts politikas regulējumā tiek izvērtēts, vai ir vajadzīga krasta elektropadeve iekšzemes ūdensceļu transportlīdzekļiem un jūras kuģiem jūras un iekšzemes ostās. Šādu krasta elektropadevi līdz 2025. gada 31. decembrim prioritāri uzstāda *TEN-T* pamattīkla ostās un citās ostās, izņemot gadījumus, kad nav pieprasījuma un izmaksas ir nesamērīgas salīdzinājumā ar ieguvumiem, tostarp ieguvumiem vides jomā.
6. Dalībvalstis nodrošina, ka tās krasta elektropadeves iekārtas jūras transportlīdzekļiem, kas izvietotas vai atjaunotas, sākot ar 2017. gada 18. novembri, atbilst II pielikuma 1.7. apakšpunktā noteiktajām tehniskajām specifikācijām.
7. Elektrotransportlīdzekļu uzlādei publiski pieejamos uzlādes punktos, ja tas ir tehniski iespējams un ekonomiski pamatoti, izmanto viedo mēraparātu sistēmas, kas definētas Direktīvas 2012/27/ES 2. panta 28. punktā, un ievēro prasības, kuras noteiktas minētās direktīvas 9. panta 2. punktā.
8. Dalībvalstis nodrošina, ka publiski pieejamu uzlādes punktu operatori var brīvi iepirkt elektrību no jebkura Savienības elektroenerģijas piegādātāja, ja piegādātājs tam piekrīt. Uzlādes punktu operatoriem ir atļauts sniegt patērētājiem transportlīdzekļu uzlādes pakalpojumus uz līgumiska pamata, tostarp citu pakalpojumu sniedzēju vārdā.
9. Visos publiski pieejamajos uzlādes punktos elektrotransportlīdzekļu lietotājiem nodrošina arī *ad hoc* uzlādes iespēju, neslēdzot līgumu ar attiecīgo elektroenerģijas piegādātāju vai operatoru.
10. Dalībvalstis nodrošina, ka cenas, ko nosaka publiski pieejamo uzlādes punktu operatori, ir saprātīgas, viegli un skaidri salīdzināmas, pārredzamas un nediskriminējošas.
11. Dalībvalstis nodrošina, ka sadales sistēmu operatori bez diskriminācijas sadarbojas ar jebkuru personu, kas izveido vai ekspluatē publiski pieejamus uzlādes punktus.
12. Dalībvalstis nodrošina, ka tiesiskais regulējums ļauj līgumu par elektroenerģijas piegādi uzlādes punktam slēgt ar piegādātāju, kas nav vienība, kura piegādā elektroenerģiju tai mājsaimniecībai vai ēkai, kurā atrodas šāds uzlādes punkts.
13. Neskarot Regulu (ES) Nr. 1025/2012, Savienība sekmē to, lai atbilstīgās standartizācijas iestādes izstrādātu Eiropas standartus, kuros ietvertas detalizētas tehniskās specifikācijas bezvadu uzlādes punktiem un akumulatoru apmaiņai mehāniskajiem transportlīdzekļiem, un uzpildes punktiem L kategorijas mehāniskajiem transportlīdzekļiem un elektriskajiem autobusiem.

▼B

14. Saskaņā ar 8. pantu Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, lai:

- a) papildinātu šo pantu un II pielikuma 1.3., 1.4., 1.5., 1.6. un 1.8. apakšpunktu ar mērķi pieprasīt, lai ieviešamā vai atjaunojamā infrastruktūra atbilstu tehniskajām specifikācijām, kas iekļautas atbilstīgi šā panta 13. punktam izstrādājamās Eiropas standartos, ja attiecīgās ESO ir ieteikušas tikai vienu tehnisko risinājumu ar tehniskajām specifikācijām, kas aprakstītas attiecīgā Eiropas standartā;
- b) atjauninātu atsauces uz standartiem, kas minēti II pielikuma 1. punktā noteiktajās tehniskajās specifikācijās, ja minētos standartus aizstāj ar jaunām versijām, ko pieņēmušas attiecīgās standartizācijas iestādes.

Ir īpaši svarīgi, lai pirms minēto deleģēto aktu pieņemšanas Komisija ievērotu savu ierasto praksi un apspriestos ar ekspertiem, tostarp dalībvalstu ekspertiem.

Ar minētajiem deleģētajiem aktiem paredz pārejas posmus – vismaz 24 mēnešus, pirms tajos ietvertās tehniskās specifikācijas vai to grozījumi kļūst saistoši attiecībā uz ieviešamo vai atjaunojamo infrastruktūru.

5. pants

Ūdeņraža padeve autotransportam

1. Dalībvalstis, kuras nolemj savos valsts politikas regulējumos ietvert publiski pieejamus ūdeņraža uzpildes punktus, nodrošina, ka līdz 2025. gada 31. decembrim ir pieejams atbilstošs skaits šādu punktu, lai nodrošinātu ar ūdeņraža dzinējiem darbināmu transportlīdzekļu, tostarp ar degvielas elementiem darbināmu transportlīdzekļu, kustību šo dalībvalstu noteiktajos tīklos, tostarp vajadzības gadījumā pārrobežu savienojumos.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka publiski pieejami ūdeņraža uzpildes punkti, kas izveidoti vai atjaunoti, sākot ar 2017. gada 18. novembri, atbilst II pielikuma 2. punktā noteiktajām tehniskajām specifikācijām.

3. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 8. pantu, lai atjauninātu atsauces uz standartiem, kas minēti II pielikuma 2. punktā noteiktajās tehniskajās specifikācijās, ja minētos standartus aizstāj ar jaunām versijām, ko pieņēmušas attiecīgās standartizācijas iestādes.

Ir īpaši svarīgi, lai pirms minēto deleģēto aktu pieņemšanas Komisija ievērotu savu ierasto praksi un apspriestos ar ekspertiem, tostarp dalībvalstu ekspertiem.

Ar minētajiem deleģētajiem aktiem paredz pārejas posmus – vismaz 24 mēnešus, pirms tajos ietvertās tehniskās specifikācijas vai to grozījumi kļūst saistoši attiecībā uz ieviešamo vai atjaunojamo infrastruktūru.

6. pants

Dabaszgāzes padeve transportam

1. Dalībvalstis ar savu valsts politikas regulējumu nodrošina, ka līdz 2025. gada 31. decembrim jūras ostās tiek izveidots atbilstošs skaits *LNG* uzpildes punktu, lai *LNG* iekšzemes ūdensceļu kuģu vai jūras kuģu kustība būtu iespējama visā *TEN-T* pamattīklā. Dalībvalstis vajadzības gadījumā sadarbojas ar kaimiņos esošajām dalībvalstīm, lai nodrošinātu atbilstīgu *TEN-T* pamattīkla pārklājumu.

2. Dalībvalstis ar savu valsts politikas regulējumu nodrošina, ka līdz 2030. gada 31. decembrim iekšzemes ostās tiek izveidots atbilstošs skaits *LNG* uzpildes punktu, lai *LNG* iekšzemes ūdensceļu kuģu vai jūras kuģu kustība būtu iespējama visā *TEN-T* pamattīklā. Dalībvalstis vajadzības gadījumā sadarbojas ar kaimiņos esošajām dalībvalstīm, lai nodrošinātu atbilstīgu *TEN-T* pamattīkla pārklājumu.

3. Dalībvalstis savos valsts politikas regulējumos nosaka tās jūras un iekšzemes ostas, kam jāsniedz piekļuve *LNG* uzpildes punktiem, kuri minēti 1. un 2. punktā, ņemot vērā arī faktiskās tirgus vajadzības.

4. Dalībvalstis ar saviem valsts politikas regulējumiem nodrošina, ka līdz 2025. gada 31. decembrim vismaz pastāvošajā *TEN-T* pamattīklā tiek izveidots atbilstošs skaits publiski pieejamu *LNG* uzpildes punktu, lai panāktu, ka ar *LNG* darbināmi lielas celtspejas/kravnesības transportlīdzekļi var cirkulēt visā Savienībā, ja ir pieprasījums un ja vien izmaksas nav nesamērīgas salīdzinājumā ar ieguvumiem, tostarp vides ieguvumiem.

5. Komisija izvērtē 4. punkta prasības piemērošanu un vajadzības gadījumā iesniedz priekšlikumu šīs direktīvas grozīšanai līdz 2027. gada 31. decembrim, ņemot vērā ar *LNG* darbināmu lielas celtspejas/kravnesības transportlīdzekļu tirgu, lai nodrošinātu, ka katrā dalībvalstī tiek izveidots atbilstošs skaits publiski pieejamu *LNG* uzpildes punktu.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka to teritorijās ir pieejama pienācīga sadales sistēma *LNG* piegādei, tostarp uzpildīšanas iekārtas *LNG* autocisternām, lai apgādātu 1., 2. un 4. punktā minētos uzpildes punktus. Atkāpjoties no minētā, kaimiņos esošās dalībvalstis saistībā ar saviem valsts politikas regulējumiem var rīkoties kopīgi šīs prasības izpildes nolūkā. Uz vienošanos par kopīgu rīcību attiecas dalībvalstu pienākums sniegt ziņojumu saskaņā ar šo direktīvu.

7. Dalībvalstis ar savu valsts politikas regulējumu nodrošina, ka līdz 2020. gada 31. decembrim tiek izveidots atbilstošs skaits publiski pieejamu *CNG* uzpildes punktu, lai panāktu, ka atbilstīgi 3. panta 1. punkta sestajam ievilkumam ar *CNG* darbināmi mehāniskie transportlīdzekļi var cirkulēt pilsētu/piepilsētu aglomerācijās un citās blīvi apdzīvotās vietās, un attiecīgos gadījumos dalībvalstu noteiktos tīklos.

▼B

8. Dalībvalstis ar savu valsts politikas regulējumu nodrošina, ka līdz 2025. gada 31. decembrim vismaz pastāvošajā *TEN-T* pamattīklā tiek izveidots atbilstošs skaits publiski pieejamu *CNG* uzpildes punktu, lai panāktu, ka ar *CNG* darbināmi mehāniskie transportlīdzekļi var cirkulēt visā Savienībā.

9. Dalībvalstis nodrošina, ka tie *CNG* uzpildes punkti mehāniskajiem transportlīdzekļiem, kas izveidoti vai atjaunoti sākot no 2017. gada 18. novembra, atbilst II pielikuma 3.4. apakšpunktā noteiktajām tehniskajām specifikācijām.

10. Neskarot Regulu (ES) Nr. 1025/2012, Savienība sekmē to, lai atbilstīgās Eiropas vai starptautiskās standartizācijas iestādes izstrādātu standartus, tostarp detalizētas tehniskas specifikācijas attiecībā uz:

- a) *LNG* uzpildes punktiem, kas paredzēti jūras un iekšzemes ūdensceļu transportlīdzekļiem;
- b) *LNG* un *CNG* uzpildes punktiem, kas paredzēti mehāniskajiem transportlīdzekļiem.

11. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 8. pantu, lai:

- a) papildinātu šo pantu un II pielikuma 3.1., 3.2. un 3.4. apakšpunktu ar mērķi noteikt prasību ieviešamām vai atjaunojamām infrastruktūrām ievērot atbilstību tehniskajām specifikācijām, kuras iekļautas standartos, ko paredzēts izstrādāt saskaņā ar šā panta 10. punkta a) un b) apakšpunktu, ja attiecīgās *ESO* ir ieteikušas tikai vienu tehnisko risinājumu ar tehniskajām specifikācijām, kas aprakstītas attiecīgā Eiropas standartā, attiecīgā gadījumā – saderīgi ar attiecīgajiem starptautiskajiem standartiem;
- b) atjauninātu atsaucē uz standartiem, kas minēti tehniskajās specifikācijās, kas ir izklāstītas vai ko ir paredzēts izklāstīt II pielikuma 3. punktā, ja minētos standartus aizstāj ar jaunām versijām, ko pieņēmušas attiecīgās Eiropas vai starptautiskās standartizācijas iestādes.

Ir īpaši svarīgi, lai pirms minēto deleģēto aktu pieņemšanas Komisija ievērotu savu ierasto praksi un apspriestos ar ekspertiem, tostarp dalībvalstu ekspertiem.

Ar minētajiem deleģētajiem aktiem paredz pārejas posmus – vismaz 24 mēnešus, pirms tajos ietvertās tehniskās specifikācijas vai to grozījumi kļūst saistoši attiecībā uz ieviešamo vai atjaunojamo infrastruktūru.

12. Ja nav standarta, kurā būtu detalizētas tehniskās specifikācijas 10. punkta a) apakšpunktā minētajiem *LNG* uzpildes punktiem, kas paredzēti jūras un iekšzemes ūdensceļu transportlīdzekļiem, un jo

▼B

īpaši, ja nav specifiku attiecībā uz *LNG* bunkurēšanu, Komisija, ņemot vērā pašreizējo darbu *IMO*, *CCNR*, Donavas komisijā un citos attiecīgajos starptautiskajos forumos, tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 8. pantu, lai noteiktu:

- prasības *LNG* pārsūkņēšanas saskarnēm jūras un iekšzemes ūdensceļu transportā,
- prasības attiecībā uz *LNG* krasta uzglabāšanas un bunkurēšanas procedūras drošības aspektiem jūras un iekšzemes ūdensceļu transportā.

Ir īpaši svarīgi, lai pirms minēto deleģēto aktu pieņemšanas Komisija ievērotu savu ierasto praksi un apspriestos ar attiecīgajām ekspertu grupām jūras transporta un iekšzemes ūdensceļu transporta jomā, tostarp ekspertiem no valstu jūras un iekšzemes kuģošanas iestādēm.

7. pants

Lietotājiem sniedzamā informācija

1. Neskarot Direktīvu 2009/30/EK, dalībvalstis nodrošina, ka tiek darīta pieejama būtiska, konsekventa un skaidra informācija par tiem mehāniskajiem transportlīdzekļiem, kurus var regulāri uzpildīt ar atsevišķām tirgū laistām degvielām vai uzlādēt uzlādes punktos. Minēto informāciju dara pieejamu mehānisko transportlīdzekļu rokasgrāmatās, uzpildes un uzlādes punktos, uz mehāniskajiem transportlīdzekļiem un mehānisko transportlīdzekļu tirdzniecības vietās minēto dalībvalstu teritorijā. Šī prasība attiecas uz visiem mehāniskajiem transportlīdzekļiem un to rokasgrāmatām, kas laisti tirgū pēc 2016. gada 18. novembra.

2. Šā panta 1. punktā minētās informācijas sniegšanas pamatā ir marķēšanas noteikumi attiecībā uz degvielas atbilstību *ESO* standartiem, ar kuriem nosaka degvielu tehniskās specifikācijas. Ja minētie standarti attiecas uz grafisku attēlojumu, tostarp krāsu kodējuma shēmu, grafiskais attēlojums ir vienkāršs un viegli saprotams un to izvieto skaidri redzamā veidā:

- a) uz attiecīgajiem sūkņiem un to sprauslām visos uzpildes punktos – no dienas, kad degvielas tiek laistas tirgū;
- b) uz visiem degvielas tvertņu uzpildes vāciņiem visiem mehāniskajiem transportlīdzekļiem, kas ir ieteikti un piemēroti attiecīgajai degvielai, vai šādu vāciņu tiešā tuvumā, un transportlīdzekļu rokasgrāmatās, kad šādi mehāniskie transportlīdzekļi tiek laisti tirgū pēc 2016. gada 18. novembra.

3. Attiecīgos gadījumos un jo īpaši attiecībā uz dabasgāzi un ūdeņradi, kad degvielas stacijā ir norādītas degvielas cenas, informēšanas nolūkā norāda salīdzinājumu starp attiecīgajām cenām par vienību. Šīs informācijas norādīšana nemaldina lietotāju un nerada tam neskaidrības.

Lai palielinātu patērētāju informētību un konsekventi nodrošinātu degvielas cenu pārredzamību visā Savienībā, Komisija tiek pilnvarota ar īstenošanas aktiem pieņemt kopīgu metodoloģiju alternatīvu degvielu vienības cenu salīdzināšanai.

▼B

4. Ja *ESO* standarti, kas paredz degvielas tehniskās specifikācijas, neietver marķēšanas noteikumus par atbilstību attiecīgajiem standartiem vai ja marķēšanas noteikumi neattiecas uz grafisku attēlojumu, tostarp krāsu kodējuma shēmām, vai ja marķēšanas noteikumi nav piemēroti šīs direktīvas mērķu sasniegšanai, Komisija 1. un 2. punkta vienādas īstenošanas nolūkā var pilnvarot *ESO* izstrādāt saderības marķējuma specifikācijas vai var pieņemt īstenošanas aktus, ar ko nosaka saderības grafisku atainojumu, tostarp krāsu kodējuma shēmu, attiecībā uz degvielām, kuras ir ieviestas Savienības tirgū un kuras saskaņā ar Komisijas novērtējumu veido vismaz 1 % no kopējā pārdotā apjoma vairāk nekā vienā dalībvalstī.

5. Ja tiek atjaunināti attiecīgo *ESO* standartu marķēšanas noteikumi, pieņemti īstenošanas akti par marķēšanu vai vajadzības gadījumā izstrādāti jauni *ESO* standarti alternatīvām degvielām, attiecīgās marķēšanas prasības piemēro visiem degvielas uzpildes un uzlādes punktiem un mehāniskajiem transportlīdzekļiem, kas reģistrēti dalībvalstu teritorijā, kad pagājuši 24 mēneši pēc to attiecīgās atjaunināšanas vai pieņemšanas.

6. Šajā pantā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 9. panta 2. punktā.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka visiem lietotājiem atklātā un nediskriminējošā veidā ir pieejami dati, kuros norādīts šajā direktīvā ietvertā alternatīvo degvielu publiski pieejamo uzpildes un uzlādes punktu ģeogrāfiskais izvietojums, ja minētie dati ir pieejami. Šādi dati par uzlādes punktiem, ja tie ir pieejami, var ietvert informāciju par reāllaika pieejamību, kā arī vēsturisko un reāllaika uzlādes informāciju.

*8. pants***Deleģēšanas īstenošana**

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 4., 5. un 6. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2014. gada 17. novembra. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 4., 5. un 6. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

▼B

5. Saskaņā ar 4., 5. un 6. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par trim mēnešiem.

*9. pants***Komiteju procedūra**

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu. Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu un tiek piemērota Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešā daļa.
3. Ja komitejas atzinums jāsaņem rakstiskā procedūrā, minēto procedūru izbeidz, nepanākot rezultātu, ja atzinuma iesniegšanas termiņā tā nolemj komitejas priekšsēdētājs vai to pieprasa komitejas locekļi ar vienkāršu balsu vairākumu.

*10. pants***Ziņošana un pārskatīšana**

1. Katra dalībvalsts līdz 2019. gada 18. novembrim un pēc tam reizi trijos gados iesniedz Komisijai ziņojumu par valsts politikas regulējuma īstenošanu. Minētajos ziņojumos ietver I pielikumā uzskaitīto informāciju un vajadzības gadījumā attiecīgu pamatojumu par to, kādā līmenī ir sasniegti 3. panta 1. punktā minētie valsts uzdevumi un mērķi.
2. Līdz 2017. gada 18. novembrim Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par valstu politikas regulējumu novērtējumu un to saskaņotību Savienības līmenī, tostarp izvērtējumu par to, kādā līmenī ir sasniegti 3. panta 1. punktā minētie valsts uzdevumi un mērķi.
3. Komisija ik pēc trim gadiem, sākot ar 2020. gada 18. novembri, Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu.

Komisijas ziņojumā iekļauj šādus elementus:

- dalībvalstu īstenoto pasākumu novērtējumu,
- novērtējumu par šīs direktīvas ietekmi uz alternatīvo degvielu infrastruktūras tirgus attīstību un tās devumu transporta alternatīvo degvielu tirgum, kā arī tās ietekmi uz ekonomiku un vidi,
- informāciju par to, kāds ir tehniskais progress un kā attīstās tirgus attiecībā uz alternatīvajām degvielām transporta nozarē un attiecīgā infrastruktūra, uz ko attiecas šī direktīva, un par jebkuras citas alternatīvās degvielas tehnisko progresu un tirgus attīstību.

Komisija var izklāstīt paraugprakses piemērus un sniegt atbilstīgus ieteikumus.

▼B

Komisijas ziņojumā arī novērtē šajā direktīvā noteiktās prasības un termiņus attiecībā uz infrastruktūras izbūvi un specifikāciju ieviešanu, ņemot vērā attiecīgo alternatīvo degvielu tehnoloģisko, ekonomisko un tirgus attīstību, – vajadzības gadījumā tam pievienojot legīslatīvā akta priekšlikumu.

4. Komisija pieņem pamatnostādnes attiecībā uz dalībvalstu ziņojumiem par elementiem, kas uzskaitīti I pielikumā.

5. Līdz 2020. gada 31. decembrim Komisija pārskata šīs direktīvas īstenošanu un vajadzības gadījumā iesniedz priekšlikumu tās grozīšanai, nosakot jaunas kopīgas tehniskās specifikācijas alternatīvo degvielu infrastruktūrai, kas ietilpst šīs direktīvas darbības jomā.

6. Ja Komisija uzskata par vajadzīgu, tā līdz 2018. gada 31. decembrim pieņem rīcības plānu, lai īstenotu stratēģiju, kas izklāstīta paziņojumā “Nepiesārņojoša enerģija transportam – Eiropas alternatīvo degvielu stratēģija”, lai panāktu iespējami plašāko alternatīvo degvielu lietojumu transportam, vienlaikus nodrošinot tehnoloģisku neitralitāti, un lai veicinātu ilgtspējīgu elektrisko mobilitāti visā Savienībā. Šajā nolūkā tā var ņemt vērā tirgus vajadzības un attīstību katrā dalībvalstī atsevišķi.

*11. pants***Transponēšana**

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2016. gada 18. novembrim. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

2. Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

3. Dalībvalstis dara Komisijai zināmu to valsts tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz ko attiecas šī direktīva.

*12. pants***Stāšanās spēkā**

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

*13. pants***Adresāti**

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

I PIELIKUMS

ZIŅOJUMS

Ziņojumā apraksta pasākumus, kas dalībvalstī ir veikti, lai atbalstītu alternatīvo degvielu infrastruktūras izbūvi. Ziņojumā ietver vismaz šādus elementus:

1. Juridiski pasākumi

Informācija par juridiskiem pasākumiem, kas var būt leģislatīvi, normatīvi vai administratīvi pasākumi, ar ko atbalsta alternatīvo degvielu infrastruktūras izbūvi, piemēram, būvatļaujas, stāvvietu būvatļaujas, uzņēmumu ekoloģisko rādītāju sertifikācija un degvielas uzpildes staciju koncesijas.

2. Politikas pasākumi valsts politiskā regulējuma īstenošanas atbalstam

Informācija par minētajiem pasākumiem ietver šādus elementus:

- tieši stimuli tādu transportlīdzekļu iegādei, kuros izmanto alternatīvās degvielas, vai infrastruktūras izbūvei,
- nodokļu atvieglojumu pieejamība, lai atbalstītu transportlīdzekļus, kas izmanto alternatīvās degvielas, un attiecīgo infrastruktūru,
- publiskā iepirkuma – tostarp kopējā iepirkuma – izmantošana alternatīvo degvielu atbalstam,
- nefinanšu stimuli pieprasījuma pusē, piemēram, preferenciāla piekļuve ierobežotas piekļuves zonām, transportlīdzekļu novietošanas politika un īpašas transporta joslas,
- apsvērumi attiecībā uz to, vai *TEN-T* pamattīklā ir vajadzīgi no atjaunojamiem avotiem iegūtas reaktīvo dzinēju degvielas uzpildes punkti lidostās,
- tehniskas un administratīvas procedūras un tiesību akti attiecībā uz alternatīvo degvielu piegādes atļaušanu, lai sekmētu atļaušanas procesu.

3. Ieviešanas un ražošanas atbalsta pasākumi

Ikgadējais publiskais budžets, kas piešķirts alternatīvo degvielu infrastruktūras ieviešanai, ar sadalījumu pa alternatīvajām degvielām un transporta veidiem (autotransports, dzelzceļa, ūdens un gaisa transports).

Ikgadējais publiskais budžets, kas piešķirts alternatīvo degvielu tehnoloģiju ražošanu atbalstam, ar sadalījumu pa alternatīvajām degvielām un transporta veidiem.

Jebkādu konkrētu vajadzību apsvēršana alternatīvo degvielu infrastruktūras ieviešanas sākotnējā posmā.

4. Pētniecība, tehnoloģiju izstrāde un demonstrējumi

Ikgadējais publiskais budžets, kas piešķirts alternatīvo degvielu pētniecības, tehnoloģiskās izstrādes un demonstrējumu atbalstam, ar sadalījumu pa degvielām un transporta veidiem.

▼B**5. Uzdevumi un mērķi**

- aplēse par alternatīvas degvielas transportlīdzekļu paredzamo skaitu līdz 2020., 2025. un 2030. gadam,
- līmenis, kādā sasniegti valsts mērķi alternatīvo degvielu ieviešanā dažādos transporta veidos (autotransports, dzelzceļa, ūdens un gaisa transports),
- līmenis, kādā sasniegti valsts mērķi (katru gadu) alternatīvo degvielu infrastruktūras ieviešanai dažādos transporta veidos,
- informācija par metodoloģiju, kas piemērota, lai noteiktu lieljaudas uzlādes punktu uzlādes efektivitāti.

6. Alternatīvo degvielu infrastruktūras dinamika

Izmaiņas piegādē (infrastruktūras papildu jauda) un pieprasījumā (faktiski izmantotā jauda).

II PIELIKUMS

TEHNISKĀS SPECIFIKĀCIJAS

1. Uzlādes punktu tehniskās specifikācijas

1.1. Mehāniskajiem transportlīdzekļiem paredzēti parastas jaudas uzlādes punkti

Lai nodrošinātu savstarpēju savietojamību, parastas jaudas maiņstrāvas uzlādes punktus elektrotransportlīdzekļiem aprīko ar vismaz 2. tipa kontaktligzdām vai transportlīdzekļa savienotājiem, kas aprakstīti standartā EN62196-2. Minētās kontaktligzdas var aprīkot ar tādiem elementiem kā mehāniski vāka slēgi, vienlaikus saglabājot savietojamību ar 2. tipu.

1.2. Mehāniskajiem transportlīdzekļiem paredzēti lieljaudas uzlādes punkti

Lai nodrošinātu savstarpēju savietojamību, lieljaudas maiņstrāvas uzlādes punktus elektrotransportlīdzekļiem aprīko ar vismaz 2. tipa savienotājiem, kas aprakstīti standartā EN62196-2.

Lai nodrošinātu savstarpēju savietojamību, lieljaudas līdzstrāvas uzlādes punktus elektrotransportlīdzekļiem aprīko vismaz ar kombinēto uzlādes sistēmu "Combo 2" savienotājiem, kas aprakstīti standartā EN62196-3.

1.3. Mehāniskajiem transportlīdzekļiem paredzēti bezvadu uzlādes punkti

1.4. Mehānisko transportlīdzekļu akumulatoru apmaiņa

1.5. L kategorijas mehāniskajiem transportlīdzekļiem paredzēti uzlādes punkti

1.6. Elektriskajiem autobusiem paredzēti uzlādes punkti

1.7. Krasta elektropadeve jūras kuģiem

Krasta elektropadeve jūras kuģiem, tostarp sistēmu projektēšanā, uzstādīšanā un testēšanā, nodrošina atbilstību standartā IEC/ISO/IEEE 80005-1 sniegtajām tehniskajām specifikācijām.

1.8. Krasta elektropadeve iekšējo ūdensceļu kuģiem

2. Tehniskās specifikācijas ūdeņraža uzpildes punktiem, kas paredzēti mehāniskajiem transportlīdzekļiem

2.1. Āra ūdeņraža uzpildes punkti ar gāzveida ūdeņradi, ko izmanto kā degvielu mehāniskos transportlīdzekļos, atbilst savstarpējās izmantojamības prasībām, kas aprakstītas standartā EN 17127 "Āra ūdeņraža uzpildes punkti ar gāzveida ūdeņradi, kuros izmanto uzpildīšanas protokolus".

2.2. Ūdeņraža kvalitātes raksturlielumi, ko uzpilda mehānisko transportlīdzekļu ūdeņraža uzpildes punktus, atbilst prasībām, kas aprakstītas standartā EN 17124 "Ūdeņraža degviela. Produkta specifikācija un kvalitātes nodrošināšana. Degvielas šūnu protonu apmaiņas membrānas (PEM) autotransporta līdzekļiem"; ūdeņraža kvalitātes nodrošināšanas metodes arī ir aprakstītas minētajā standartā.

2.3. Uzpildes algoritms atbilst prasībām standartā EN 17127 "Āra ūdeņraža uzpildes punkti ar gāzveida ūdeņradi, kuros izmanto uzpildīšanas protokolus".

2.4. Tiklīdz ir pabeigts standarta EN ISO 17268 savienotāju sertifikācijas process, savienotājiem mehānisko transportlīdzekļu uzpildei ar gāzveida ūdeņradi jāatbilst standartam EN ISO 17268 "Gāzveida ūdeņraža degvielas uzpildes savienojuma ierīces sauszemes transportlīdzekļiem".

▼ B

3. Tehniskās specifikācijas dabasgāzes uzpildes punktiem

- 3.1. Tehniskās specifikācijas *LNG* uzpildes punktiem, kas paredzēti iekšējo ūdensceļu kuģiem vai jūras kuģiem
- 3.2. Tehniskās specifikācijas *LNG* uzpildes punktiem, kas paredzēti mehāniskajiem transportlīdzekļiem

▼ M2

- 3.3. Savienotāja profils atbilst prasībām standartā EN ISO 14469 “Autotransporta līdzekļi. Degvielas uzpildes savienotājs saspiegtai dabasgāzei (*CNG*)”.

▼ B

- 3.4. Tehniskās specifikācijas *CNG* uzpildes punktiem, kas paredzēti mehāniskajiem transportlīdzekļiem